

"Presse, løft din sterke arm"

Dikt til den illegale presse, skrevet i 1945.

113700

Vi fikk deg ikke på sengen
med kaffen og frokostbrettet,
og ikke mange betalte
sitt daglige abonnement.
Du kom som en tyv om natten
brakt rundt av unge og gamle
ivrige hender som spredte
deg videre gang på gang.

Du manglet de fete typer
med utstyr og overskrifter.
Vi bar deg ofte i skoen
og trykket deg svart og flat.
Men fra dine lurvete sider
lyste håpet og troen,
uslukkelig som en stjerne,
ukuelig som vårt hat.

Og aldri ble gledens budskap
brakt til så tørste hjerter:
"Stalingrad tatt tilbake
Paris har befri seg selv".
- Vi så det i fellessmilet
og hørte det i den svake
mumlende hilsen på trikken
"Strålende nytt i kveld".

Du var som en knyttet neve
mot volden og overmakten.
Du hjalp den redde å trasse,
du hjalp den svake å tro.
Slik ble du det trygge kompasset
som førte oss frelst igjennom
mørke og nød og urett
og tvil i vårt eget blod.

Det hendte de kom om natten
med biler og bråk og spente
pistoler og brøt inn dører
og slepte bort kvinner og menn.
Gestapos murer var tykke,
og få fikk se hva som hendte.
Noen kom aldri tilbake.
Men d u kom alltid igjen.

I dag kan vi se ditt ansikt.
Men vi som hørte din stemme,
våken og varm og rolig -
stemmen din fra i går, -
Vi husker ennå klangen.
For hvordan skulle vi glemme
Norges frieste presse
fra Norges hardeste år?

Inger Hagerup